

Spejdernes Magasin

December 1942

Nr. 10

26. Aargang

SKOVMANDSBOGEN

DET DANSKE SPEJDERKORPS
1942

Faas paa Depotet — Pris Kr. 1.50

BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Brevpapir
Maanedblade
Brochurer
Programmer
o. s. v.

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2, Telefon *Central 10493

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Kontor:
Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALæ 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.
Sekretær: Ellen Hvidsø.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, København K.
Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190,

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.

SPEJDESPORT
for Førere og Rovere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2*, København K.
Telf. BYEN 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2, Kbh. K. Tlf. *C. 10 493.

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

ROLAND E. PHILIPPS

**SPEJDER
LOVEN**

Pris indb.: Kr. 1.50, heft.: Kr. 0.85

Spejdernes Magasin

December 1942

Nr. 10

26. Aargang

FAR FORTÆLLER

Far, siger Drengene — naturligvis Ulveungerne, Far — fortæl en Historie, Ja, siger jeg. Nu skal I faa et Eventyr. Og saa fortæller jeg:

En stor Videnskabsmand havde faaet Lyst til at udforske Lysets Hemmelighed. Han opfandt de fineste Instrumenter til at udgranske Solen og Stjernerne med. Han undersøgte alt om Elektricitet, om Nordlys og Morild, ja, han byggede et mægtigt Hus, hvor han ikke bare havde sine Bøger og Instrumenter, men ogsaa en vældig Samling af elektriske Fisk, Sct. Hansorme, Førfør osv.

Han havde haft Heldet med sig og var blevet meget berømt, men ogsaa misundt. Navnlig var der en bestemt Mand, som hadede ham og var parat til at gøre alt for at ødelægge ham.

En sen Aften blev Videnskabsmanden pludselig meget syg. Læger blev tilkaldt, en vanskelig Operation var nødvendig lige med det samme. Den maatte derfor foretages i Videnskabsmandens Laboratorium. Alt blev gjort rede. Lyset straalende i al sin Glans, Videnskabsmanden var bedøvet, Operationen begyndt. Paa en Gang gik alt Lyset ud. Fuldstændig hjælpeløse stod Lægerne i Mørket. Videnskabsmandens Liv var fortabt.

Udenfor lo hans Fjende ved sig selv. Det var naturligvis ham, der havde ødelagt Forbindelsen til Elektricitetsværket i det allerfarligste Øjeblik. Nu kunde han triumfere.

Da saa en af Lægerne pludselig en Lysning gennem en Dørsprække. Han ilede derhen, aabnede Døren og saa — Rummet med Sct. Hansormene i næsten dagklar Belysning. Hurtigt flyttede de Patienten ind i Lyset.

Operationen blev fuldført, og Videnskabsmanden kom sig.

Den var vel nok god, siger Drengene. Det var godt, at Sct. Hansormene var der.

Ja, siger jeg. Saadan nogen smaa lysende Sct. Hansorme skal I være.

Far, siger de, fortæl en Historie til. Naa, ja, ja da. Saa lige en til.

Det var dengang, jeg var en stor Dreng, paa

Alder med de store Spejdere. Men der var ingen Spejderbevægelse i Danmark endnu. Jeg gik i Skole og blev saa klog af alt det, Lærerne propede i mig, men jeg blev ogsaa fyldt med Lyst til at blive noget rigtig stort, blive en Mand, der kunde hjælpe Mennesker til noget godt. Der var bare det ved det, at jeg ikke vidste, hvordan og med hvad. Jeg følte mig saa lille.

Saa var det hen mod Jul. Jeg gik — som jeg plejede engang imellem — hen paa forventningens Høj. Det var jo i den kolde og mørke Tid, og saa var det om Aftenen. Mens jeg stod der og ventede paa, at det skulde klare sig for mig, hvordan jeg skulde blive en stor Hjælper for Menneskene, hørte jeg en Brusen og saa et Ildøje komme surende lige ned mod mig. Det var Julens Tog, der kom. Ud for mig standsede det og satte Gæster af. Det vil sige, der var kun én. Jeg kendte ham ikke, men har havde tre Bogstaver paa sit Jakkeopslag, og der stod: J.U.L. Han kom lige hen mod mig og sagde: Goddag. Jeg kommer med det, du venter paa.

Jeg forstod ham ikke. Jo, sagde han, du vil gerne tjene og hjælpe Mennesker. Du vil lyse op, men føler dig for lille. Jeg er Julen, og min Gave til dig er J., det vil sige Jesus. Dernæst er det U., det vil sige Underet. Endelig L., det er Lyset, der faar jer til at lyse op i en mørk Tid. De 3 Gaver er de tre største Ønsker i Eventyrene. Vil du have dem? Jeg sagde ja, og siden den Tid har jeg vidst noget om, hvad det er at lyse op i Verden, og hvordan man bliver stærk nok til at gøre det. Jesus, Underets Herre, kan gøre os til Lys. Den er fin, sagde den mindste Ulveunge, saa kan Julen gøre os til smaa lysende Sct. Hansorme, der hjælper Mennesker.

Ja, sagde jeg, lige netop. Og nu vil jeg sende de to Eventyr ind til Spejdernes Magasin, saa kan alle danske Spejdere læse dem og maaske lære det samme af dem som I.

Og her har I dem saa med Ønsket om en glædelig Jul.

H. Skjærk.

VED LEIR- RAALET

ÆRES-SIDEN

Der arbejdes godt i mange Troppe, det kan man blandt andet se paa Æres-Siden i dette Blad. Det er ikke saa faa Spejdere, der i sidste Nummer og i dette Nummer har skrevet deres Navn paa Siden — og deres Trops Navn. Læg Mærke til Tropsnavnet. Inden længe vil der være adskillige Troppe, som vil kunne maale sig med Troppene i gamle Dage, hvor det var meget faa Spejdere, der ikke havde Duelighedstegn. Jeg vil tro, at der ved næste Aars Tropsfester i Februar og Marts vil være mange Spejdere med Væbnersnore og Riddersnore, naar man samles paa Scenen til Fællessangen.

KØBENHAVNERNES STORE OPVISNING

I K. B.-Hallén den 25. Oktober blev en Succes. Opvisningen var arrangeret i Fællesskab med »Berlingske Tidende« og forløb med en Præcision og Orden, der var imponerende. Selvfølgelig skyldes det i stor Udstrækning, at alt var godt tilrettelagt af Førerne, men naar Indmarchen af de næsten 3000 Ulve og Spejdere — og senere hen Opstillingen i Form af Københavns Byvaaben — gik saa let og præcist, havde Ulve og Spejdere deres meget væsentlige Andel deri.

Det er ikke bare noget, jeg tror. Men naar saadanne store Opmarcher kan foretages uden højresterede Kommandoer af nogen Art, kan det kun tilskrives Disciplin og Forstaaelse af Systemet og Planerne.

SØSPEJDERNE 30 AAR ...

I November fyldte Søspejderne 30 Aar, idet Kaptajn K. V. Høyer oprettede den første Søspejdertrop i 1912. Selv om Søspejderne tæller betydeligt færre end Landspejderne, er der dog flere Søspejdere i Danmark end i noget andet af de nordiske Lande.

VINTEREN ER NÆR

og derfor bringer vi denne Gang en Ski-Instruktion, da det jo er muligt, at vi ogsaa faar en Snevinter i Aar. Nordmændene sagde om Danskerne, at de var meget dristige, for de stod Ski uden at have lært noget, men tog Chansen.

Den, der har skrevet Instruktionerne, kan vist

godt siges at være Korpsets dygtigste Skiløber, Thorkel Vøgg, og I kan lære noget af hans Raad og Vejledninger.

DA HS. MAJESTÆT KONGEN

under sin Sygdom skulde have en Blodoverførsel, blev der sendt Bud efter en Bloddonor fra »Spejdernes og Væbneres Bloddonorkorps«. Hvem der gav Blod, vides ikke, da sadant aldrig opgives.

JULEN LIGGER LIGE FOR

og I er allerede mindet derom gennem »Spejder-Jul«, som I vel nu har bestilt for at skaffe lidt Penge i Patruljekasserne. Men ogsaa paa anden Vis melder Julen sig: »Spejdernes Lommebog« er atter udkommet, den enhver Spejder bør have i sin Lomme til Notater og som en god Huskebog. Der er meget Spejderstof ogsaa i 1943-Udgaven.

MEN TÆNK PAA ANDRE

i Julen; ikke blot paa jer selv. Det er en Tradition i de fleste Flokke og Troppe, at man hvert Aar ved Juletid gør en ekstra »Good-turn« for at hjælpe andre. Og selv om I har deltaget i Frugtindsamling og hjulpet med ved Indsamlinger paa de »Dage«, hvor der skal skaffes Penge til godgørende Formaal, saa er en Jul, hvor Ulvene og Spejderne ikke har gjort deres »Jule-good-turn«, ingen rigtig Jul.

Det er en god Indledning til jeres egen glade Juleaften, at I véd med jer selv, at I har været med til at gøre Julen festligere for andre Mennesker, der trænger haardt til en Hjælp i disse vanskelige Tider.

Forsiden paa dette Nummer af jeres Blad skal minde jer derom, og jeg er sikker paa, at selv om der er ekstra Vanskeligheder med at skaffe noget i Aar, vil I vide at overvinde disse Vanskeligheder, som I er vant til at gøre ellers i jeres Ulve- og Spejderarbejde.

Glædelig Jul.

Orienteringsløb

Morgenduelige Mennesker, der Søndag den 20. September ved godt 8-Tiden færdedes paa Vejene omkring Holte, fik at se Hold efter Hold af unge Mennesker fra 17 til 30 Aar, der paa Cykle stævnedes mod Høje Sandbjerg ved Rude Skov. Hvert af disse ialt 29 Hold var tilmeldt det stort anlagte Terrænsportsstævne, hvortil Deltagelse stod aaben for hele Landet, og fra det ganske Sjælland kom der da ogsaa Hold. Der var 5 Mand paa hvert Hold, som samlet skulde passere alle Poster — altsaa ganske som ved vore Patruljeorienteringsløb.

Der var ialt otte Øvelser, og for hver af disse var der fastsat et bestemt Tidsrum, f. Eks. for Øvelse IV (Orienteringsløb efter selvtegnet Skitse) 55 Min. Holdene fik saa Plus-Points for at fuldføre Løbet hurtigere end de 55 Min. (2 Points pr. Minut) og negative for at gøre det langsommere. Bedste og daarligste Hold fik ialt henholdsvis + 253 og - 501 Pts., saa der blev altsaa gjort rigelig Brug — især af de negative. De enkelte Øvelser er vist alle velkendt af Spejdere: Cykleorienteringskørsel over 12 km (ad nogle himmelraabende Veje) og midt under denne 1000 m Løb (Hurtigløb), saa paa Cyklerne igen og videre — den var skrap. Derpaa Forhinderingsløbet hjemme paa Høje Sandbjerg, hvilket var et Kapitel for sig. Banen er kun 500 m lang, men omfatter ca. 12 Forhindringer i stærkt bakket Terræn, den ene mere djævelsk end den anden. Naar du hører, at der

var en Mand, der brugt 42 Min. om de 500 m, kan du selv tænke dig til Resten! Dernæst Orienteringsløb efter selvtegnet Skitse, Afstandsbedømmelse, Orienteringsløb efter 1:100,000 Kort og Kompas, Kortlæsning og endelig Orienteringsløb efter en udleveret »Skitse«, d.v.s. kun Punkterne og deres allernærmeste Omgivelser

var tegnet ind, saa maatte man selv ved Hjælp af Kompas og Udmaaling af Afstanden se at komme fra Punkt til Punkt.

Det blev faktisk en stor Dag for os Spejdere! Der deltog fire »gule« og et »grønt« Spejderhold, og af disse placeredes tre gule saa godt som Nr. 7 (1. Holte Trop), Nr. 9 (1. Nyboder) og Nr. 15 (Østerbro Div.). Naar man tager i Betragtning, at næsten alle de øvrige Hold startede for enten militære eller civile Ter-

rænsportsforenin-

ger, der Søndag efter Søndag træner i disse Ting, maa det Resultat, som disse Spejderhold naaede, kaldes godt, idet vi Spejdere jo ogsaa dyrker meget andet end Orientering. Nævnes skal det ogsaa, at Holdføreren for Flyvertroppernes Hold, der blev Nr. 1, er gammel Spejder fra Aarhus, samt at det eneste civile Hold, der ved at besætte Trediepladsen opnaaede en Præmie (en meget smuk Sølvpokal), næsten helt igenem var et Spejderhold — nemlig tre gamle og en nu-

Torben Wolff.

6 m ud ad Stammen og et Spring ind i Buskadset til højre. Der er 1½ m Vand under Stammen.

Over et 2½ m højt, fuldstændig glat Plankeværk.

værende Spejder i 1. Charlottenlund Trop.

Instruktion i SKILØB

Af Thorkel Vøgg

Eftertryk forbudt

Kender I den Type af unge Mennesker, som ganske rolig bemægtiger sig en eller anden god stejl Bakke, og som saa ikke bestiller andet end at suse lige ned ad den Gang efter Gang, uden at foretage et eneste Sving, eller blot gøre Forsøg paa det.

De raaber advarende til alle andre om at holde sig væk for ikke at blive ramt, idet de regner med at Bakken er deres, og det er Meningen, at man skal blive imponeret af deres Vovemod.

Der er imidlertid ikke den fjerneste Grund til at blive imponeret. De unge Mennesker staar i en grim skrævende bredsporet Stilling og med vildt fægtende Stave, og de evner ikke selv at bestemme Farten og Retningen. De er ganske prisgivet Bakkens Hældning — og hvis der ikke er en Modbakke til at tage Farten af, saa er de ude af Stand til at bremse op eller lave et Stoppesving.

Det har intet med Vovemod at gøre, men derimod Dumdristighed, og det er ingen Dyd. Og man lærer ikke at løbe paa Ski paa den Maade.

Enhver Idiot kan løbe hurtigt ned ad en stejl Bakke, mere eller mindre elegant, navnlig mindre — bare ved at lade staa til.

Kunsten bestaar imidlertid i at kunne løbe

langsomt ned ad en stejl Bakke — at kunne sno sig ud og ind mellem andre Skiløbere, som jo ogsaa har Lov til at være paa Bakken — og det kan man kun, naar man selv bestemmer Fart og Retning ved Udøvelse af Skiteknik.

Og den kan man ikke gætte sig til — den maa læres.

SKILØB LIGEUD

At løbe paa Ski er noget af det mest dovne, man kan foretage sig. Man skal ikke en-

gang løfte Benene; de skal slæbe efter en. Og man skal være slap i alle Bevægelser. Jo slappere man ser ud, des rigtigere løber man paa Ski. Man skal slentre afsted paa Ski.

Stavenes Føring.

Før Haanden *nedefra* op igennem Stroppen og fat Staven om Haandtag og Strop, efter at Vrangen er vendt udad paa Stroppen.

Stavhæftet skal før hvert Tag føres hen foran Brystet, og derpaa sættes Staven i Sneen tæt udfør Bindingen paa den fremførte Ski. De knyttede Næver om Stavhæftet beskriver omtrent halve Parabler.

I Modsætning til Nedadløbs-teknikken, hvor Staven næsten udelukkende er Balancestæn-

ger og oftest holdes mere vandrette end lodrette, saa er Staven ved Sletteløb af overordentlig fartøgende Betydning.

En Skiløber i fladt Terræn gaar paa alle fire. Staven er »Forbenenes« Forlængelse og skal hjælpe med til at forøge det lille ekstra Glid, som man faar forærende, hver Gang Skiene føres frem.

Gangarter.

Den almindeligste er *Diagonalgang*. Venstre Ski og højre Stav følges ad, dernæst højre Ski og venstre Stav o. s. v. Dog skal Staven føres frem lidt senere end Skiene.

Øvrige Gangarter bestaar overvejende i Dobbeltag med Staven efter et eller flere Skridts Tilløb. Prøv f. Eks. *Tre Skridts Gang*. Det bestaar af to smaa Skridt og eet langt. Begge Stave føres frem, medens man tager de to smaa Skridt, og hugges samtidig i Sneen, naar det lange Skridt begynder. Altsaa: venstre-højre-V-E-N-S-T-R-E og hug til med Staven, højre-venstre-H-Ø-J-R-E og hug til med Staven o.s.v.

Denne Dreng gør alle de Fejl, Begyndere er tilbøjelige til, men som man skal undgaa. Han holder Staven op foran sig, hvad der er farligt. Han kanter den venstre Ski og falder derfor let, saa snart Farten bliver stærk. Og han staar med alt for stive Knæ og mister derfor Balancen ved den mindste Ujævnhed i Terrænet. Endelig er Kroppen for oprejst.

Fire Skridts Gang bestaar af to smaa og to lange Skridt. Stavene hugges i paa det tredie Skridt.

SKILØB OPAD

Ved svage Stigninger behøver man blot at *trampe* lige fremad ved at løfte Skiene og klappe dem kraftigt ned i Sneen.

Det næste bliver at *trippe* skraat fremad/opad og kante Skiene ind mod Bakken, og endelig er der *Saxning* opad i Sildebensmønster.

Tænk paa Chaplin og hans flade udadvendte Støvler. Paa samme Maade skal Skiene holdes i Vinkel til hinanden og kantes indad. Hver Ski løftes opover, saa at Skihælen passerer hen over den anden, men pas paa ikke at sætte Skien i for tidligt, saa at Hælene krydser. Stavene skal sættes i bagved Skiene.

Som sidste Udvej til at klare sig opover meget bratte Bakker maa man *trampe sidelæns* op med Skiene paa Tværs af Bakken, altsaa vinkelret paa Faldlinien.

Den lige Vej opad er ganske vist den hurtigste, men ogsaa uforholdsmæssig anstrengende, og det betaler sig altid at gaa Omveje i zigzag og Serpenter, saa at man ikke ankommer fuldstændig udaset til Toppen.

SKILØB LIGE NEDAD

Hvad man end giver sig i Kast med af Befordringsmidler, saa vil man ganske naturligt allerførst spørge om: »Hvor er Bremsen?»

Og naar det gælder et Par Ski, saa er det jo vældig rart at vide, naar man skal til at løbe nedad. Det er jo derfor at vi allesammen gerne vil ud og løbe paa Ski — det er for at komme til at løbe nedad.

Bremsen hedder for Begyndere — *Sne-plov*, og for Viderekommende — *Kristiansving*.

Kroppens Stilling.

Tænk paa den Retstilling, som I lærer til Gymnastik med Brystet frem, Maven hul, Hæ-

gen ind, Skuldrene tilbage, strakte Arme, strittende Fingre og stive Knæ —

og gør saa *lige det stikmodsatte* ved at synke slapt sammen i bøjede Knæ med indsunket Bryst, ludende Skuldre, slappe Arme og bøjede Fingre (omkring Stavene).

Man skal føle sig som en Klat Gélé, dog med Bevidstheden om slumrende Muskelkraft i Laar og Lægge.

Fremvægt.

Den Stilling, som skal tilstræbes, hedder *Fremvægt*, hvilket vil sige at ens egen Vægt skal tynde paa den forreste Del af Skiene fra Bindinger og fremefter til Skispidserne, og den opnaas, *naar en ret Linie gaar gennem Støvlensøse, Knæ og egen Næse*.

Denne Linie kan hælde mere el. mindre fremover, bare altid forover — og den skal ihvertfald holdes vinkelret

paa Skiene i Bakkens Hældning, saa at den rette Vinkel kommer til at kænre mere og mere forover, naar Bakken bliver stejlere, og Farten derfor større. Jo stejlere Bakke og større Fart, des mere *Fremvægt*.

Naar Farten bliver saa stærk, saa at Luftmodstanden kommer til at spille en Rolle — og det gør den ret hurtigt — saa skal *Fremvægten* øges yderligere til en spids Vinkel mellem Ski og den rette Linie gennem Støvlensøse, Knæ og egen Næse.

Fremvægten er Drivkraften i al Skiløb nedad, men ophører ved forsætlig Opbremsning.

Hælene

skal for al Skiløb nedad — i Modsætning til Gang og Løb paa Slette — søges presset ned paa Skiene. Jo mere kompakt Forbindelsen er mellem Fod og Ski, des bedre Kontrol kan man øve over Skien gennem Anklen. Det opnaas ved *Diagonaltræk* i Bindingerne (Slalombinding).

En god Binding er vigtigere end en god Ski for at kunne lære Svingteknikken hurtigt. En Støvl skal passe i en Binding som en Færge i et Færgeleje.

I Sletteløb derimod skal man kunne løfte Hælen frit og ugenert; det opnaas gennem *Horizontaltæk* (Løjpebinding).

Udgangsstilling til Saxning
— op ad Bakke

Stavene

maa til Sletteløb gerne række op i Armhulen, men i Nedadløbsteknikken kun til Brystbenet, d. v. s. ca. 10 cm kortere. Lange Stave til Nedadløb er af det onde og farlige for en selv og andre. Stavene skal i Nedadløb altid holdes strittende skraat bagud med Albuerne i Hoftene og Hænderne foran paa Maven.

Den evige Sandhed Nr. 1

for al Skiløb hedder: *Bøj Knæene*. Den er 4000 Aar gammel. Den findes paa Helleristninger i Nordnorge, hvor netop det karakteristiske Knæk i Knæene er ristet ind i Klippen.

Den evige Sandhed Nr. 2

for al Skiløb nedad hedder: *Bøj Knæene — endnu mere*.

Det er disse to Sætninger, som enhver Skiløber Verden over anvender mest — og som Eleverne glemmer hurtigst. Og desværre oftest, naar de bøjede Knæ er mest paakrævede, nemlig naar Kontrollen over Fart og Balance er ved at glippe. Saa skal man netop gaa dybt ned i Knæene i Stedet for at paralyseres i stive strakte Knæ.

Den evige Sandhed Nr. 3

hedder: *Den ene Ski skal altid være lidt foran den anden*.

Saalænge man kun løber lige nedad i Faldlinien, saa er det ligegyldigt, hvilken Ski der er forrest. Noget andet er skraat nedad og Sving, for saa strammes Fordringerne til ganske bestemte Regler, der finder Udtryk i de evige

Sandheder Nr. 4 og 5; — men dem kommer vi til lidt senere.

Lige nedad første Gang

med Ukendskab til Bakkens Ujævnheder klares fornuftigst ved at holde Kroppen i Fremvægt midt imellem en strakt og en hugsiddende Stilling, for saa kan Sænkninger og Forhøjninger passerer gennem disse Yderstillinger. Man træder ned i Huller ved at strække Knæene og

man sluger Tuer ved at bøje Knæene op i Maven.

Skienes skal føres tæt sam-

men, smalsporet, saa at de virker som een Ski, og hvis man »limer« Knæene sammen, saa er Kontakten sluttet.

Balancefeltet skal nemlig øges i Længden og reguleres ved en større eller mindre Forskydning af Skiene — endelig ikke i Bredden ved at skræve ud.

Det er for at afværge Fald fremover og bagover, som er farligere end Fald til en af Siderne. Skal man endelig falde — og det er ingen Tort — saa lad det netop ske til en af Siderne med samlede Ski, for ve den, der falder forover med spredte Ski.

Lige nedad følgende Gange.

Nu kender du Bakken og kan tænke mere paa Elegancen og mindre paa Sikkerheden. Det opnaas ved at du retter dig mere op — uden at give Afkald paa de bøjede Knæ. Du skal prøve paa at presse Hoftene frem til den moderne *Knæ-Hofte-Fremvægt* saa at Kroppen bliver mere strakt fra Knæene og opefter til Næsetippen.

Denne lige Nedfart i Faldlinien kaldes ogsaa for *Schussfart* og er — naar den beherskes til Fuldkommenhed med »limede« Knæ, forskudte Ski, udpræget Fremvægt, rolige Stave og frejdigt Blik — noget af det eleganteste man kan se paa Ski. Naar du kan det, saa har du passeret den første Milepæl i Elegance paa Ski — et flot Resultat af din Træning med at lære een Ting ad Gangen, som de færreste giver sig Tid til.

Sneplow

er vel nok den grimme Stilling man kan indtage paa Ski, men den er effektiv som Bremse.

Begynd med de samlede Ski et lille Stykke nedad Bakken for at komme i Skred og

- 1) *pres* derefter Skihælene mere og mere ud til Siden, men hold Skispidserne samlede, saa at de næsten rører ved hinanden,
- 2) *pres* Knæene fremad mod Skispidserne, saa at du forsætligt »skræver«, og pas paa ikke at komme til at staa kalveknæet. Knæene maa ikke »lime«, men skal »ride« over en indbildt Hest,
- 3) *pres* Hoftene frem og staa i Fremvægt vinkelret paa Skienes Plan og hold Stavene i de bøjede Arme med Næverne foran.

Det var tre Gange *pres*, nemlig Hæle, Knæ og Hofte.

- 4) Vægten skal hvile lige meget paa begge Ski og
- 5) Skiene skal holdes plane mod Sneen, og maa — saa vidt muligt — ikke kantes.

Den ene Ski, staar lidt foran den anden.

Det kan blive en fysisk Umulighed at lade være med at kante Skiene indad, naar Vinklen er bred, men lad være med at slaa større Vinkel op, end du kan magte uden at kante.

En Anelse af Kantning indad er tilladelig og kan næppe undgaas, men overdrevne kantstillede Ski vil skære igennem og rutsche fra dig, saa at du sætter dig bagover.

Hvis Vægten ikke er ens paa begge Ski, og hvis Skiene ikke holdes lige plane mod Sneen, saa vil den ene Ski skære ind over den anden, Skiene vil krydse, og du sætter dig bagover, fordi Balancefeltet i Sneplov ganske vist er øget i Bredden bagover, men mindsket kendeligt i Længden forover.

Sneploven skal tjene til at regulere Farten nedover. Jo mere du stemmer ud til Siden, jo bredere Vifte du kører i, des kraftigere virker Bremsen.

Øv dig i at staa nedover i en langsom Sne-plov. Markér med Vilje en Fjedren i Knæene, saa at Skiene bider rytmisk i Sneen og skubber den ud i Volde langs dit Spor.

Øvelser i Sneplov.

Prøv at kombinere *Schussfart* og *Sneplov* i samme Nedfart. Start med de samlede Ski i sædvanlig Fremvægt og Elegance og stem saa ud i Sneplov indtil Farten mindskes kendeligt. Før Skiene sammen igen for at komme i Fart og stem ud igen i Sneplov.

Din Fremvægtslinie vil da svaje frem over de samlede Ski og tilbage i Sneplov, fordi parallelle Ski rent mekanisk vil være lidt stejlere end de skraatstillede Ski i Sneplov.

Prøv en total Opbremsning. Det styrker Selvtilliden at kunne præstere det. Stil dine to Stave midt ned paa Baken med en halv Meters Af-

stand. Start med samlede Ski og bred Sneplov mere og mere ud og tidsnok til at standse helt op med de samlede Skispidser lige inden for i Porten mellem Staven.

Bliv dristigere i

Sneplov

at vente med at stemme ud i Opbremsning. Det er en yderst gavnlig Øvelse.

SKILØB SKRAAT NEDAD

Saa længe du løb lige nedad i Faldlinien, var detg anske ligegyldigt, hvilken Ski der var forrest, men i Skraafart og Sving strammes Reglerne til

Den evige Sandhed Nr. 4.

Nederste Ski skal være belastet og bagest.

Belastet og bagerst kan huskes som bb.

Den evige Sandhed Nr. 5

— og flere er der ikke — hedder: *Øverste Ski skal være ubelastet og forrest.*

Fritaget for Vægt og forrest kan huskes som ff.

Øverste Ski kaldes ogsaa for *Bjergskien*, nederste Ski for *Dalskien*.

Den klassiske *frontale Linie* (som Gymnaster kender fra Oldtidskundskab) midt ned gennem Kroppen i et lodret Plan, som ogsaa tillader Hugsiddende, Skridt og Skræven, gælder for al Skiløb lige nedad i Faldlinien. (Armene med Staven hører i denne Forbindelse ikke med til Kroppen.)

Men i Skraafart og Sving brister den frontale Linie, naar man kanter Skiene og drejer Kroppen.

Thorkel Vøgg.

I Februar Nummeret fortsættes med

Instruktion i

SVING

SØSPEJDERNE

Kaptajn K. V. Høyer

oprettede for 30 Aar siden den første Søspej-
dertrop i Danmark. »De danske Søspejdere« var i
en Del Aar et særligt
Korps, men indtraadte
senere som en særlig
Afdeling af »Det Danske
Spejderkorps«.

Nu hører de enkelte
Søspejdertroppe til de
Divisioner, i hvis Om-
raade de ligger, og der
er derved blevet et godt
Samarbejde imellem

Land- og Søspejdere. Kapt. Høyers Indsats i
Spejderarbejdet vil blive husket, saa længe der
findes Søspejdere i Danmark.

Den eneste særlige Søspejderdivision findes i
København, og den fejrede 30 Aarsdagen ved en
stor Fest i Odd Fellow Palæets store Sal.

Jubilæum i Aalsgaarde.

Aalsgaarde Søspejderne har fornylig fejret de-
res 5 Aars Fødselsdag og har i den Anledning
udsendt en lille 5-Aarsberetning, der giver et
storartet Indtryk af Troppens Vækst. Troppen
startede med en Patrulje med 5 Drengene, og den
har i Dag fire Patruljer med 24 Drengene. Af Far-
tøjer raader Spejderne over en Rojolle, et Sejl-
fartøj (Aalborgjolle) og 10 Kajakker.

I alle de 5 Aar har Troppen taget ivrig Del
i Divisionens forskellige Foretagender — ikke
mindst Turneringerne — og det er temmelig for-
bløffende, at se af Aarsberetningen, hvad Trop-

pen har erhvervet af Præmier i de 5 Aar. Blandt
andet har Patruljen fra Troppen vundet Vild-
svinetand i 5 Aar.

Det maa bemærkes, at en Patrulje fra Aals-
gaarde vandt 1. Præmien i Søspejdernes Korps-
lejr 1941.

Hvad der imidlertid er nok saa godt som Trop-
pens Dygtighed, er den Spejdaraan, som har
præget den fra den første Dag.

Troppen startede paa den helt rigtige Maade,
nemlig ganske småt, faktisk uden Penge, og
efterhaanden har den arbejdet sig frem til den
smukke Position, som den har nu. I denne For-
bindelse er det forøvrigt ogsaa værd at nævne,
at Spejderne selv har bygget en Station, inde-
holdende Tropslokale, forskellige Patruljerum,
Kabys, Førerlukaf, Rum til Kajakker, Materi-
aleskur o. s. v. Stationen er saa stor og saa god,
at en Del af den for Tiden er udlejet til Kyst-
politiet, som herfra overvaager Kysten. Dette
giver Stationen ligesom et officielt Stempel, og
det viser, at den er helt rigtigt placeret og rig-
tigt bygget.

Det er paa sin Plads her i Spejdernes eget
Blad at lykønske Troppen og ikke mindst dens
dygtige Fører, Warnov Carlsen, som har ledet
Arbejdet fra den første Dag.

Sluttelig maa det nævnes, at Aalsgaarde Trop-
pen for ca. 2 Aar siden startede Søspejdertrop-
pen i Helsingør, og at den for ganske nylig har
startet en Patrulje i Hornbæk. Det er Tanken,
at denne i Løbet af et Aars Tid skal udvikles
til en selvstændig Trop.

H 428

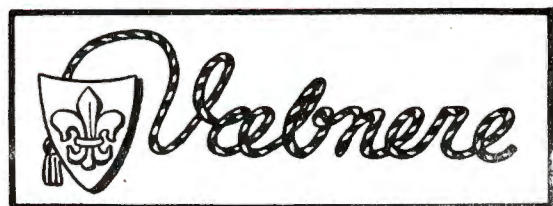
Nem, enkel, renlig

er Ekspresforbindingen Hansaplast. Blot maa De
passe paa ikke at røre det antiseptisk behandlede
Gazekompres med Fingrene. Læg det forsigtigt mod
Skrammen, og tryk de selvklæbende Plasterrande
ganske let mod Huden. Saa sidder Forbindingen,
der beskytter Saaret, saa det kan læges i Ro.

Hansaplast Ekspresforbinding

Erik Veistrup, PF, Kronborg Trop.
 Cort Oluf Petersen, PA, Kronborg Trop.
 Henning Sejer, PF, Kronborg Trop.
 Jørgen Michaelsen, 3. Frederiksberg Trop.
 Erik Rasmussen, 9. Aarhus Trop.
 Svend Jungersen, 9. » »
 Arthur Jørgensen, 9. » »
 Poul Bøje, 9. » »
 Jaques Lootens, Knud d. Stores Trop.
 Jørgen Okkels, Jens Bangs Trop.
 Christian Jørgensen, PF, 1. Assens Trop.
 Bent Thomsen, Skvmd., 1. » »
 Hans Lorenzen, PF, 1. » »
 Erik Thomsen, 10. Aarhus Trop.
 Jørgen Kornvig, 10. » »
 Poul Hassing Christensen, 10. » »
 Poul Halkier Sørensen, 10. » »

Knud Rytter Hansen, PF, 2. Hellig Anders Trop.
 Ejler Possaberg, Nr. Alslev Trop.
 Arne W. Nielsen, PF, » » »
 Svend Aa. Rasmussen, PA, » » »
 Ivan Petersen, » » »
 Poul V. Jørgensen, » » »
 Leif Achton Christensen, 9. Aarhus Trop.
 Palle Juul-Jensen, 9. » »
 Poul Jungersen, 9. » »
 Poul Bøje, 9. » »
 Jørgen Petersen, 9. » »
 Jørgen Jørgensen, 9. » »
 Poul H. Christensen, 10. » »
 Bent Hejnfeldt, Skvmd., 1. Assens Trop.
 Axel Kjærbye, PA, 1. Assens Trop.
 Bent Sørensen, 3. Hellig Anders Trop.
 Broder Ravn, PF, 1. Køge Trop.
 Ib Johansen, PF, 1. Køge Trop.
 Viggo Rasmussen, PA, 1. Nyboder Trop.

Elith Claudius Nielsen, PF, 2. Hellig Anders Trop.
 Erik Rasmussen, 9. Aarhus Trop.
 Arthur Jørgensen, 9. » »
 Henning West, PF, Nr. Alslev Trop.
 Jørgen Petersen, PF, » » »
 Tage Kjær, 1. Birkerød Trop.
 Hans Peter Leerhøj, 1. » »
 Erling Balle, 1. » »
 Preben Sørensen, 1. » »
 Henning Jensen, 1. » »
 Knud Isachsen, 1. » »
 Poul Bjerre Kristensen, 1. » »
 Flemming Brobøl, PF, 1. Nyboder Trop.
 Jørgen Berner-Hansen, PF, 1. Nyboder Trop.
 Sven Roth, PF, 3. Hellig Anders Trop.
 Holger Nielsen, PF, 3. » » »
 Kay Quist, 3. » » »
 Henning Juhl, 3. » » »
 Viking Garner TA, 1. Assens Trop.
 Poul Mortensen, TA, 1. » »
 Gunnar Kjærbye, TA, 1. » »
 Poul Spangtoft, PF, 1. » »

Stanley Houmann, Falkonertroppen,
 Svend Stigø, »
 har begge gaaet 100 km, det er en fremragende
 Præstation.

J. K. Gottfried
 Kronprinsessegade 44
København K.
 Telf. Palæ 1047 Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn
Spejdertrommer
Landsknægttrommer
Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Lands-Patrulje-Turneringen

Alle de Patruljer, som vandt sig Ret til at deltage i Landspatruljeturneringen, har faaet et Lædermærke til Patruljestanderen.

Den skal frem i Tiden minde Patruljens Medlemmer om, at der i 1942 i den Patrulje var Spejdere, saa dygtige, at Patruljen var Divisionens bedste.

Tør-Element

Verdens ældste og bedste

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 10

DECEMBER

1942

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

I denne Maaned er det Jul. Ah! det lyder dejligt, og I tænker vel straks paa Julegaver og Julemad. Ja. det er ogsaa dejligt at tænke paa det, men det kan jo være, at det bliver en anden Jul end den, vi er vant til.

Det bliver vist ikke mange af os, der i Aar faar Risengrød og Gaa-sesteg Juleaften. Og det kan godt være, at Gaverne i Aar ikke bliver saa store og morsomme, som de plejer at være. Men det gør altsammen ikke noget, for Julen kan derfor godt blive lige saa festlig og god, som den plejer at være.

Men der een Glæde, som ingen kan tage fra os, og det er Glæden ved at give noget bort. Det behøver slet ikke at være en stor Ting, der skaber Glæde. De smaa Ting, der viser, at man virkelig har tænkt paa den, man giver Gaven, gør ofte mest Lykke, og bliver den, der faar Gaven, glad, saa faar man selv en stor Glæde.

Derfor skal I nu — meget snart — begynde at tænke paa, hvad I mener, jeres Far og Mor og alle de andre, I giver Gaver, helst vil have, og saa gaa i Gang med at lave det. For naturligvis laver en Ulveunge selv sine Julegaver. Hvis I gør det, skal I nok faa en glædelig Jul.

Det ønsker jeg jer ogsaa, og jeg siger det paa Junglesproget, og der hedder det:

God Jagt i Julen.

Baloo.

En „TIPI“

Du kan nemt selv lave dig en »Tipi« til dine Indianere.

Fremgangsmaaden er kort og godt følgende:

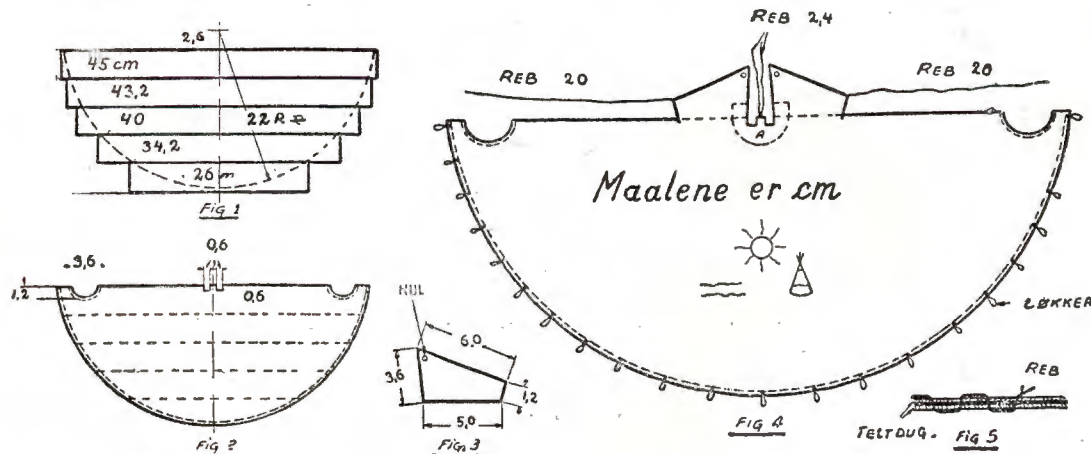
1. En Cirkel med 22 cm Radius tegnes (se Fig. 1).
2. Hullerne i Toppen og Hullerne til Indgangen klippes ud. Kanterne sømmes op (se Maalene Fig. 2).
3. Lav som anvist paa Fig. 3 »Klapperne« til Røghullet.
6. Sy disse »Klapper« til, og forstærk Teltdugen i Toppen (vist paa Fig. 4 ved den punkterede Linie).
7. Paasy Rebene ved A (til at fæstne Teltet til Stagerne), og paasy Rebene til »Klapperne«.
8. Paasy langs Teltets nederste Kant Rebløkker til Pløkkene.
9. Mal og dekorer hele Overfladen.

Tipien opstilles som en Pyramide ved Hjælp af 5—6 Stager. Teltdugen omsvøbes Pyramiden og snøres sammen ved Hjælp af et Reb gennem syede Huller langs den »lige« Side. (Fig. 5).

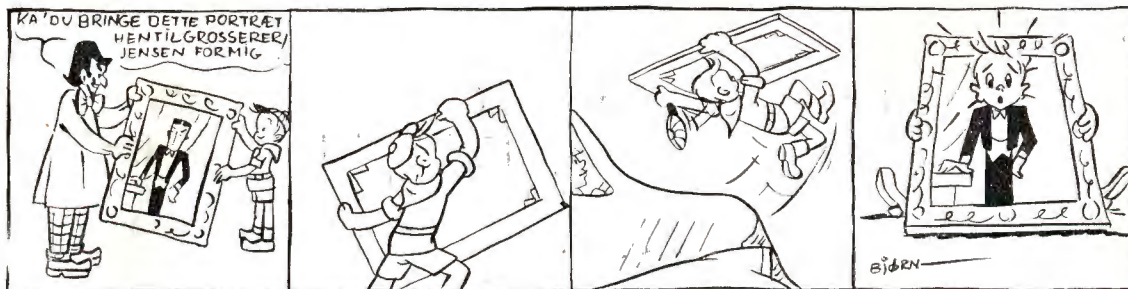
Røgklapperne er forsynede med Huller (Trou) i Spidserne for at kunne holdes aabne for de

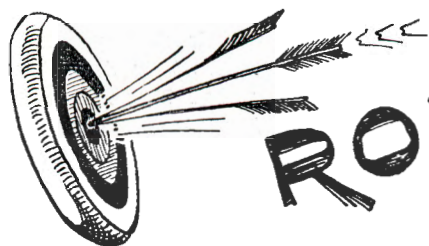

Stager, hvormed man drejer Klapperne efter Vinden.

PALLE ULVEUNGE ER HJÆLPSSOM

ROBIN HOOD OG HANS MÆND

gm.

9. Fra »Fredløse« til Ulveunger.

En frostklar Søndag i December med Sne paa alle Træer og paa det visne Løv var der for en Gangs Skyld Uro ude i den ellers saa øde Thorskøbing Skov. Ved den Hule, vi kender fra vore Venner »Robin Hood og hans Mænd«, stod en Spejdertrop stillet op til Parade. Over for Troppen stod 9 gamle bekendte af os opstillet og foran dem Pastor Fugl, ikke i Ornat, men i en ny Føreruniform. De 9 Drengene var »Robin Hood og hans Mænd. De var i Dag ikke iført deres sædvanlige spraglede Fantasierdragter, men alle var de i Ulveungeuniformer. Det var en meget stor Dag for Thorskøbing Trop, da det var første Gang, at Afdelingen blev udvidet med en Ulveflok. Ogsaa Pastor Fugl var i vældig godt Humør; efter mange Betænkninger var han blevet klar over, at nu vilde han lede den nye Flok. Een for een aflagde de vordende Ulveunger Ulveløftet over for ham.

Efter nogle Taler og Sange raabte Ulvefloken Ulveraabet for Troppen, og Troppen besvarede det med et Tropsraab. Da Højtideligheden var forbi, skulde man have det morsomt sammen, alle 9 Ulveunger satte deres Tørklæder løst ind i Bæltet paa Ryggen som Rævehaler, saa blev de sendte afsted med 3 Minutters Forspring, hvorpaa det gjaldt for Spejderne at fange Ulveungerne. Naar Halerne paa Ulveungerne var fjernet, gik de ud af Jagten. Tropsføreren gav et Pift i sin Fløjte, og i rasende Fart fløj Ulveungerne bort. Saa snart de var kommet i Skjul i noget Kratskov, lagde de Raad op. Flokken havde den store Fordel for Spejderne, at de kendte hver en Sti og hvert et Træ i Skoven. Den største Fare for dem var, at de kunde spores i den nyfaldne Sne. Den Ulempe var der ogsaa Raad for. De havde lige som Aber en Vej gennem Træerne, hvor de kunde klatre fra Gren til Gren og fra Træ til Træ paa en Strækning af ca. 500 Meter. Som behændige Aber svang de sig ad den mærkelige Vej og havnede til Slut inde i et ganske uigennemtrængeligt Krat af Gran og Tjørnebuske.

Bedst som de sidder her og puster ud oven paa den anstrengende Klatretur, hører de hviskende Stemmer i noget særlig tæt Kratskov ved

Siden af, hvor de opholder sig. Robin, der selv-
følgelig var begyndt sit Ulveliv som Bandefører, vilde undersøge, hvad det var for nogle Mennesker, der opholdt sig i det tætte Krat. Paa alle fire maver han sig frem under Krattet længere og længere bort fra sine Kammerater, der snart taber ham af Syne. Saa hører de pludselig deres gamle Advarselssignal, udraabt af Robin, men kun en Del af det. Det er som om det pludselig bliver afbrudt. Saa blev der næsten stille i Skoven, kun hører man nogle dæmpede Eder langt borte fra. Da bliver Ulveungerne klar over, at der er Fare. Uden Hensyn til, at de er midt i en Leg med Spejderne, træffer de deres Forholdsregler, 2 af dem søger at finde Spejderne for at faa deres Hjælp, de andre styrter ind igennem Krattet, til de kommer til en lille Lysning. Her ser de i Farten tre nedlagte Raabukke, men de ænser dem ikke, bare videre frem for at frelse Robin. Langt borte ser de nu 4 voksne Mænd styrte frem slæbende Robin efter sig. De fire Mænd bærer Jagtgeværer og Dolke i Bælterne. Situationen er farlig saavel for Robin som for de efterfølgende Ulveunger. Saa forsvinder Mændene ud af Drengenes Synsfelt, skjult af et Bakke drag, men takket være Sneen kan de dog følge dem. Nu kommer Spejderne styrtende frem, og alle de 30 store Spejdere bliver klar over, hvad der er i Vejen. Man vil forsøge at omringe de formodede Krybskytter. Paa et Øjeblik er Spejderne spredt rundt, og samtidig med Omringningen vil man forsøge at trykke Krybskytterne ned mod Fjorden.

Efter nogen Tids Forløb lykkedes Planen ogsaa. De 4 Krybskytter og den fangne Robin stod nede ved Kysten omringet af 30 Spejdere og 8 Ulveunger. Men Spændingen var ikke udløst endnu. Krybskytterne havde Geværer og saa ud til ikke at betænke sig paa at bruge dem imod Drengene. Da fandt »Lille Johan« paa Raad. Med Lynets Hast for han tilbage til Hulen oppe i Skoven, og der snappede han 8 Buer med Pile og var snart tilbage igen. Hastigt fordelte han Buerne, uden at Krybskytterne tænkte paa, hvad der skulde ske. De havde overhovedet ikke bemærket Johans Forsvinden, travlt beskæftiget som de var med at finde en Udvej til at komme

bort. For selvfølgelig betænkte de sig paa at benytte Geværerne.

Pludselig udstødte een af Krybskytterne et Brøl og styrtede til Jorden og tog sig til Benet. Han var blevet ramt i Benet af en Pil fra »Lille Johans« Bue, og den gjorde nederdrægtig ondt. De tre øvrige Krybskytter blev et Øjeblik forvirrede, og dette benyttede Drengene sig af. Paa et Signal fra Tropsførereren for alle 38 Drengene frem og kastede sig over de ulovlige Jægere, og takket være, at de var saa mange, fik de snart overmandet Krybskytterne. Der blev nu sendt Bud efter Politi og Skovrider, som ret hurtigt ankom, efterfulgt af Godsejeren til den store Skov. Han frydede sig over, at de fire farlige Krybskytter var blevet fanget. Længe havde man paa Godset været klar over, at Vildtet i den store øde Skov forsvandt. Godsejeren blev saa glad for Spejderne og Ulveungerne, fordi de havde medvirket til at fange Forbryderne, at han gav dem ubegrænset Adgang til sin store Privatskov for al Fremtid.

Politiet lagde Haandjern paa Forbryderne og førte dem til nærmeste Arrest. Robin blev snart frigjort, men var i en ret ynkelig Stand oven paa den ublidelige Medfart, han havde faaet.

Efter denne Afbrydelse havde man ikke særlig Lyst til at genoptage Legen mellem Spejderne og Ulveungerne, man gik derfor tilbage til Hulen for at spise Frokost, og Godsejeren gik med. Stor var hans Overraskelse over at se »Robin og hans Mænd«s fantasifulde Hule; paa det Sted, hvor Hulen laa, havde han været saa tit paa sine Jagter, men Hulen havde været saa godt skjult, at han ikke i sin vildeste Fantasi havde tænkt paa, at der skulde findes en saadan. Egentlig burde han have været vred, men som Sagen havde udviklet sig, morede han sig over Drengenes Paafund. Han haabede endda inderligt, at hans egen 12 Aars Søn vilde melde sig ind i Troppen.

Efterhaanden var han blevet i saa godt Humør, at han indbød hele Troppen og den nystar-

tede Flok til Kaffe paa sit Gods. Det tog man med Glæde imod, og i samlet March drog man til Godset, hvor der i Riddersalen blev dækket et festligt Bord med hjemmebagt Franskbrød og ægte Kaffe. Godsejeren Søn, Aage, deltog, og han behøvede ikke at nødes til at blive Spejder, det havde han haft Lyst til længe, men han havde ikke turdet bede sin strenge Godsejer og Far om det. Humøret ved Bordet var højt, man sang og lo, og Godsejeren fortalte usandsynlige Jagthistorier.

Under Kaffebordet mindede Pastor Fugl dem om den kommende Jul og fortalte dem om, hvilke Jule-goodturns de skulde foretage. Hver Patrulje og Flokken fik anvist en fattig Familie, de skulde sørge for efter Ledelsens Anvisninger.

Inden Drengene drog hjem efter den begivenhedsrige Søndag, var det klart for dem, at den bedste Jul fik man ved at gøre andre, der har det daarligere end en selv, glade.

Og glade var ikke mindst »Robin Hood

og hans Mænd«, efter at de nu var blevet rigtige Ulveunger med

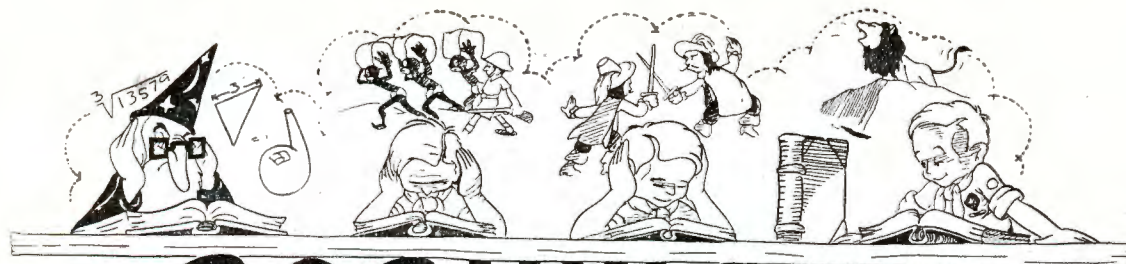
Pastor Fugl som Fører, saa glade var de, at de syntes, at alle andre maatte være mindre glade end de.

De havde nu sagt Farvel til Livet som »Fredløse« i Skoven, men Livet som Ulveunger, der ventede dem, vilde blive lige saa morsomt og spændende.

Da de nu ikke mere er »Robin Hood og hans Mænd«, vil vi ogsaa sige Farvel til dem her. Kun skal der her berettes, at de allerede næste Aar blev optaget som en Patrulje i Troppen, der kom til at faa Navnet »Robin Hood-Patruljen«.

Peter Tini.

BOGHYLDEN

Jørgen Læredreng

af POUL JEPPESEN (Jespersen og Pio) giver en Skildring af Mekanikerlærlingens Liv paa Værkstedet og Færden efter Fyraften. En god Bog — lige noget for os, der med Glæde fulgte Serien »Fuld Kraft frem«.

2 Rejsebeskrivelser.

Der er Troppe, der har den gode Skik paa Sommerlejren at læse (eller genfortælle) et Stykke af en Bog hver Aften. Det skal helst være noget ud over den almindelige Drengébog. Her er et Par, jeg kan anbefale.

KNUD RASMUSSEN: MIN REJSEDAGBOG (Gyldendal) er en Skildring af den første Thule-Ekspedition, hvor Deltagerne sled og slæbte for at kæmpe sig frem gennem ukendte Egne. Bogen er ikke skrevet hjemme i Dagligstuen efter endt Ekspedition, men Dag for Dag paa Turen og giver i Glimt de mange Oplevelser: Slædefarten, Moskusjagten, den grønlandske Sommerpragt og hele det frie og herlige Liv deroppe.

AAGE KRARUP-NIELSEN: EN HVALFANGERFÆRD (Gyldendal). En flydende Fabrik med ulidelig Hvalspækduft er Rammen om Oplevelserne i Sydpolarhavet. Bogen er ligesom Hvalfangerfærden bestandig fuld af Overraskelser.

Nyt om Jesper.

I husker JØRGEN BRUN's JESPER KLARER SIG SELV? Han arvede jo den gamle Marskandiser — og i JESPER PAA KOSTSKOLE (Gyldendal) faar vi en rigtig Skolehistorie, hører om Jespers Oplevelser og Vanskeligheder.

Drømmer du om at stikke til Søs?

Ja, saa læs A. CHR. WESTERGAARD: HAN NAAEDE DET (Grønholt Pedersen). Fuld af Liv og Spænding, som maaske gør det vanskeligere for dig at vente, til det igen bliver Tid til det!

Spejdere ønsker sig

Jespersen og Pios moderne Drengébøger

Ernst og Helweg Larsen:

Eventyret om Storbyen

Trafiken — Storbyens Appetit —
Politi og Brandvæsen — Pressen —
Elektricitetsværker — Radio — Alt
om København!

Pris 5 Kr.

Ernst og Helweg Larsen:

Falck rykker ud... 2. Oplag Alarmklokken kimer...

To forrygende spændende Bøger
om Redningskorpset og Brandvæs-
net og deres Bedrifter.

Pris 5 Kr. for hver

Poul Carit Andersen:

Peter Vandrefugls Langfart

Pris 4 Kr.

Peter Vandrefugl paa Balkan

Pris 5 Kr.

Muntre og spændende Oplevelser
rundt omkring i Europa

Cai Schaffalitzky de Muckadell:

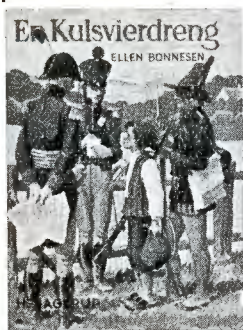
Lærling Klar

En munter og spændende Fortæl-
ling om Oplevelser paa et Togt
til Vestindien med Fregatten »Jyl-
land«.

Pris 6 Kr.

Stort Format — Alle er rigt illustreret!

HAGERUP's nye Dregebøger

Ellen Bonnesen
**En
Kulsvierdreng**
Kr. 2.75, indb. Kr. 3.75

Halvor Asklov
**København Kjøld
og Lars Landbo**
Kr. 2.75, indb. Kr. 3.75

S. A. Klubien
**Bag Jadedemplets
Mure**
Kr. 2.75, indb. Kr. 3.75

U. Widmark
**Detektiv-
bureauet**
Kr. 2.75, indb. Kr. 3.75

C. Molbech
**Udvalgte
Eventyr**
Tegninger af Louis Moe
Kr. 2.75, indb. Kr. 3.75

Aage J. Chr. Pedersen
**Lars Lynge tar
sin Tørn**
2. Oplag
Kr. 2.75, indb. Kr. 3.75

Detektivbureauet,

der egentlig hedder Lindström & Jones, klarer de forsvundne S'er o. m. m. D'Herrers Oplevelser og Paahit følger man i Spænding fra først til sidst i U. WIDMARK: DETEKTIVBUREAUET (Hagerup). Lad mig sige det kort: Det er en Fuldtæffer i Genren Skolehistorier. Man er hurtigt paa Hat med Bogens Personer, som er givet i virkelige Typer. Den er oversat fra Svensk.

Fortiden taler —

i ELLEN BONNESEN: EN KULSVIERDRENG (Hagerup). Naar Sommerturen planlægges, forsøger vi altid at fordybe os i de historiske Minder, der knytter sig til den Ægn, Turen gaar igennem. Men det er ikke altid lige let at faa noget at vide om det Folkeliv, der har rørt sig i svunden Tid. »Kulsvierdrengen« giver en interessant Skildring i Romanform af Livet i Nordsjælland i de begivenhedsrige Aar omkring 1807. Vi hører om Kulsviere, Vildtttyve o. lign. Folk, der færdes i Rudeskov og de mange andre Steder, der er kendt af hver Københavner-Spejder — det sætter Tanker og Fantasi i Sving!

Det spøger —

i HALVOR ASKLØV: KØBENHAVNER KJELD OG LARS JYLLAND (Hagerup). Læse-

Lommebog for Skoleelever

er i Aar — om muligt mere indholdsrig end tidligere. Blandt de mange interessante Artikler: Søofficersskolen, om at samle paa Mærkater, Synsbedrag, findes en uhyre spændende Artikel: »Ud med Faldskærm«.

Desuden er den rig paa det Stof, som Skoleelever ofte har Brug for, ja, er endog saa aktuell, at den har en Oversigt over Tørveproduktionen.

Richters Lommebog for Skoleelever

Pris Kr. 2,25

Husk den paa Ønskeseddel!

hesten Kjeld havner i det mørke Jylland, hvor han faar Lyst til at bytte Læseriet med det fri-ske Landmandsliv. Mange interessante Personer og Begivenheder, men til Tider noget usandsynlig.

Endnu en Eventyrsamling.

Mange af de k ndte og skattede Eventyr er dukket op i nye Udgaver i dette Aar. Denne Gang er det C. MOLBECH: UDVALGTE EVENTYR (Hagerup). Flere af disse er strikket over kendte Eventyr fra fremmede Lande.

Med en Unglotte ved den finske Front.

Der er snart skrevet mange Bøger om Vinterkrigen i Finland, alligevel kan man ikke undgaa at blive betaget af TUOMI ELMGREN-HEINONEN: NAAR DET G ELDER (De unges Forlag). Vi følger hende som Lotte paa ensomme Skiture gennem den russiske Linie fra Hj lpestation til Hj lpestation, mærker Krigens Rædsel og forstaar, at ogsaa de ganske unge maatte ud og yde deres Hjælp.

Slavedrengen af TORRY GREDSTED

Allerede næste Morgen kom et Par kraftige Negre til Miguel Soras Hus bærende paa Ka-ka. Han laa stadig bundet paa Hænder og F dder og indrullet i et Tæppe, saa Transporten af ham vakte ingen mist nkkelig Opsigt. Først inde i Huset blev Bylten l st, og Miguel Sora sparkede til den bagbundne Dreng.

»Se, se — din sorte Dj vleunge — saa fik jeg da fat paa dig igen,« hvislede Miguel Sora i Kystnegrenes Dialekt, som han nok mente, at Drengen nu forstod. »Du troede aabenbart, at det var saa ligetil at flygte fra Miguel Soras Pisk og Slavel nke. Men nu skal du faa de Pisk, du har samlet sammen til i den Tid, du har været væk, og Slavel nkerne skal komme til at rasle om dine F dder. Du tror maaske ikke, at Miguel Sora er Mand for at holde sit Ord.«

Portugiseren sparkede atter til Ka-ka, der med isnende Rædsel havde genkendt den hvide Slavehandler. Ka-kas Hjerne var i øjeblikket et Kaos af forvirrede Tanker; men een Tanke borede sig omsider frem for alle andre: Han var fortabt — han var atter Slavedrengen. De havde lumskeligt lokket ham bort fra hans syge Herre, og nu fik han ham ikke mere at se.

En dyb M tthedsf lelse faldt over Ka-ka. Han hørte slet ikke Miguel Soras Ordre: »Stop saa en Knebel i hans Mund, saa han ikke faar Byen paa Benene med sine Skrig,« og han saa ej heller Miguel Sora tage den frygtelige Slavepisk ned fra Væggen.

Allerede samme Eftermiddag gik en Kano gennem Brændingen ud til »Sct. Helena«. I dens Bagstavn sad Portugiseren, og i Bunden laa Ka-ka med hudflettet Ryg og Lænker om Benene. Han var endnu halvt bevidstløs efter den barbariske Mis-handling.

Saa naaede de Briggen, hvor man allerede stod klar til at hejse Ankeret op. Alt var i Forvejen aftalt med Skipperen; men Miguel Sora fulgte dog med Kanoen for at være fuldstændig vis paa, at Drengen virkelig kom ombord og væk fra Landet.

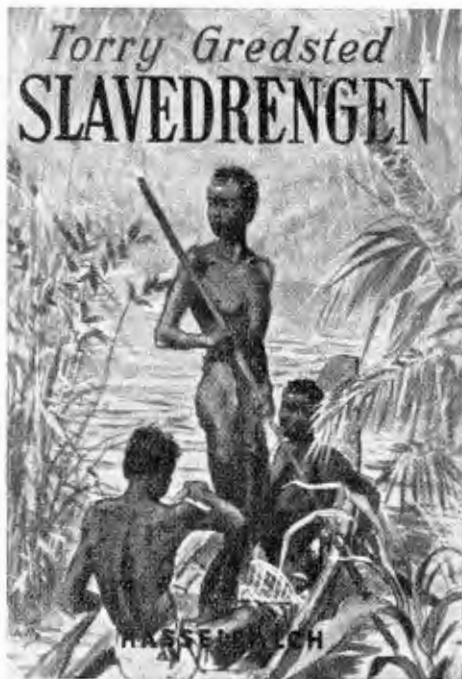
Da de greb Ka-ka for at smide ham ombord, slog han øjnene op og saa paa sin B ddel. Det gav et helt Jag i Portugiseren. Aldrig før havde han mødt et Blik, der rummede saa dybt et Had. Det var jo ikke et Menneskes Blik — det var Rovdyrets, naar det tirret og pint til det yderste i afmægtigt Raseri kun har een eneste Tanke — at styrte sig over Fjenden og faa H vnt rsten slukket.

Miguel Sora vilde have slynget haanende Ord efter Ka-ka; men Ordene blev stikkende i hans Hals.

Ovenstaaende er en Prøve paa Kaptajn Torry Gredsteds nye og meget spændende Bog, som har den ganske særlige Interesse, at den foregaar i de tidligere danske Tropekolonier. Det er en Bog, enhver dansk Dreng maa eje.

Pris Kr. 3,50 h t. — Kr. 4,50 kart.

HASSELBALCH

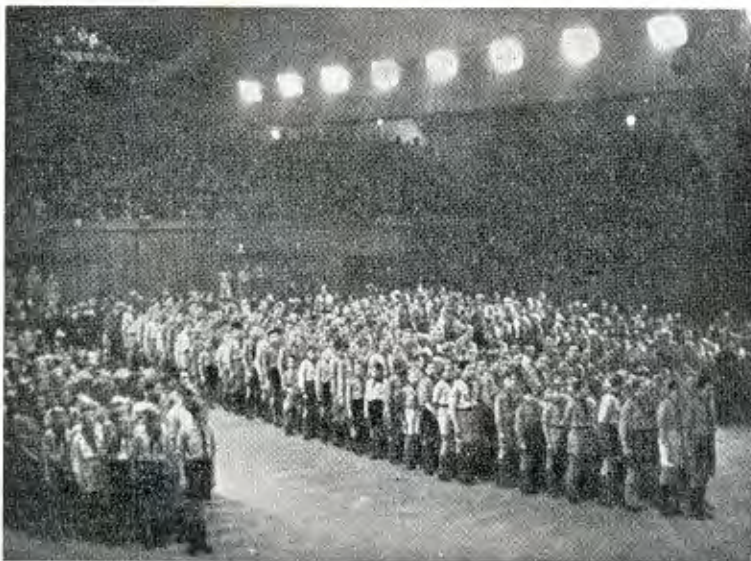

KORPSET RUNDT!

Kong Hans' Trop, Aalborg,

fejrede i September 10 Aars Fødselsdag. Den startede i 1932 med 12 Spejdere og talte paa 10 Aarsdagen 92 Ulve, Spejdere og Rovere. Fødselsdagen fejredes med en Fest i »Ansgar Salen«, hvor Forældrene og en Del Gæster var tilstede. Ulve og Spejdere underholdt med Sketch og Sange, og Nørrejyskes Divisionschef, Rich. Raetzel, og Kolonnechefen, Brahe Pedersen, talte. Aftenen blev særlig festlig ved, at Troppen delte sig, idet 2 Patruljer traadte ud og dannede »Valdemar Atterdags Trop« med Stig Grützman som Fører. Den nye Trop bærer samme Farver som den gamle, blot sammensat paa en anden Maade, blaa med rød Kant, medens Kong Hans har tolt, rød til venstre og blaa til højre.

Fra 1.—12. Juli var vi paa vor aarlige Sommerlejr, og den formede sig som en Vandrelær i Himmerland. Vi besøgte blandt andet Trend Storskov, Viborg, Hobro og Rold Skov; havde godt Vejr det meste af Turen og lærte en stor Del af Himmerland at kende.

Spejdere og Ulve fra Københavns og Frederiksberg Distrikt staar ved Opvisningen i K.-B. Hallen opstillet i Form af Københavns Byvaaben.

Hardeknuds Trop.

Troppen laa i Sommerlejr med 25 Mand i første Uge af August nede ved Mariager Fjord. Selvom de første Dage næsten druknede i Regn, gennemførte vi uden Vanskelighed det planlagte Program og fik adskillige Spejdere gennem baa- de 2. Kl. og 1. Kl. Prøven. Desuden blev der Tid til Udflugter til Mariager og Hadsund — og ved Lejrbaalene om Aftenen byggede vi os og sang Spejdersange og nationale Sange, naar da ikke et af Troppens Genier »optraadte« med fornøjelig Underholdning.

1. Sakskøbing Trop.

Vi har i Sommer faaet bygget Blokhús. Det kostede 3000 Kr., som vi skaffede ved en Fest den 8. Marts. Vi har været paa flere gode Ture i Sommer og har lige overstaaet en Konkurrence i Duelighedstegn, som resulterede i, at vi fik 6 Væbnere og 6 Riddere. I Oktober skal vi have en stor Samariterøvelse med Pigespejderne og F. D. F. med efterfølgende Madlavning til 60—70 Mand. Vi er nu alle uddannet som Beredskabs- skabsspejdere og deltager, naar der er Øvelse, som Ordonnanser for Politiet.

Sølvetroppen,

Sydhavs Division.

Troppen er i rivende Fremgang og har i det sidste Aar fordoblet sig, saaledes at den nu tæller 30 Spejdere.

I Oktober Maaned har vi tillige startet en Ulveflok med 12 Ulve.

Troppen har i det sidste halve Aar taget Brandværns mærket og Nødhjælpsmærket, ligesom et nyt Hold Beredskabspejdere er uddannet og har aflagt Beredskabsprøven.

Troppen deltog i August Maaned i den store Samariterøvelse, der var arrangeret af Midtllands Samariter.

2. Hellig Anders Trops

Sommerlejr var netop tilrettelagt i de otte Dage af Juni Maaned, hvor det ikke regnede. Derfor blev Lejren ved Køge Sønakke en vældig Sukces for de 25 Deltagere.

Lejren var tilrettelagt som en Indianerlejr. Derfor var hver Deltager forsynet med Fjer og medførte en af ham selv forfærdiget Bue med tilhørende Pile. Naturligvis havde hver sit Indianernavn: Hvide Ørn, Falkefod, Grønne Bøffel osv. Det var forbudt at nævne andre Navne. Hver Gang skulde der bødes med 2 Øre, der gik til en Kasse, som skulde betale Morgenkaffen paa Strøby Kro den sidste Dag.

Hver Dag skete der noget nyt. En Dag Tur til Stevns Klint, en anden til Køge og til Vallø Slot. En Dag var der Konkurrence i Bueskydning, og en anden Dag Svømmestævne. Den morsomste Dag var Vildmandsdagen. Den Dag fik hver Patrulje en vis Portion Kød, Løg, Mel, Bagepulver og lige saa mange Kartofler, som den vilde have.

Saa maatte Drengene ellers klare sig, som de vilde, men der var ingen, der sultede.

En Nat, omkring Midnat, var der Øvelse med en Københavner trop, der laa i Lejr et lille Stykke fra vor Lejr. Øvelsen gik ud paa at erobre hinandens Totem, hver Lejr havde sin, og at tage Armbind. Slagelsegutterne vandt.

En anden Aften var der Lejrbaal sammen med Drengene fra Køge-Sct.-Georgsbrødrenes Lejr for Drengene fra Køge.

Saaledes gik Dagene med stadig nye Oplevelser og ved Hjemkomsten til Slagelse var alle enige om, at de, der ikke havde været med, var gaaet Glip af noget.

1. Assens Trop

arbejder for fuld Kraft med de nyoprettede Afdelinger i Landsbyerne Turup og Ebberup, især gaar det godt i Turup, hvor der er 2 Patruljer. Arbejdet ledes af Tropsass. Lærer K. Lund. Troppen har i de sidste Par Maaneder haft adskillige større Foretagender, f. Eks. en Fodbold-

Fra 1. Hernings Vandreløj
i Salling

SPORTS Beklædning Rekvisitter

køber vi hos

POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082
København K.

Benyt

SLANGERUP-BANEN
til Vinterudflugterne i
Kælkebakkerne ved
Højnæsbjerg

Brug *Nefa*
Elementer

kamp med de grønne Spejdere, den vandtes af »de gule« med 4—2, en Orienteringsøvelse paa 50 km, en Heldagsterrænleg, hvor tre Partier, Røvere — Soldater og Indianere kæmpede dra-

belige Kampe. Desuden har der været afholdt en Opvisning paa Havnepladsen med Patruljelejr med alle Finesser samt forskellige Konkurrencer. Troppen arbejder nu med at oprette Troppe i Haarby og Aarup.

Rebspinning

Chr. IV Trop.
Som med-

delt skulde Chr. IV.s Trop Søndag den 8. November deles i to Troppe. Dette skete imidlertid ikke, for Tropsledelsen havde i sidste Øjeblik fundet paa noget nyt, nemlig at dele Troppen i 3 Dele.

1. Sct. Georgstrop

har haft et begivenhedsrigt Efteraar med Fødselsdagsfest og Tropsfest. 26 Aar fyldte Troppen i September og med den samme Tropsfører ved Roret i alle de mange Aar. I Oktober havde vi slaaet os sammen med Ravnetroppen om en Fest, der gav et kærkomment Supplement til vor Tropskasse. I det rigtige Spejderarbejde har der heller ikke manglet paa Interesse. Musketerpatruljen, der vandt Divisionsturneringen, og som fik Ret til at deltage i Landspatrljeturneringen, samt Rævehalen, der ogsaa i Aar gik til vor Trop, har yderligere ansporet Spejderne til at lægge Energi i Arbejdet i Patruljerne. Saaledes foretog Pantherpatruljen forleden Lørdag—Søndag deres Patrljetur til Fods, den gik op til »Birkehytten« ved Rudeskov. Det er efterhaanden kun faa Spejdere, der ikke har taget Beredskabsmærket.

Nykøbing F. Bytrop.

I September afholdt alle Patrljer en Week-end, hvor Spejderne sov i Bivuak, stegte Kød paa Spid, planked Fisk og stegte Kartofler i Asken.

Troppen har startet et nyt Beredskabskursus, som varer ca. 2 Maaneder og slutter til Juletroppsmødet den 21. December. Den 8. November var vi paa Falcks Station, hvor vi fik forevist al Materiellet og selv prøvede noget.

Men ogsaa Førerpatruljen arbejder. Den 31. Okt. og den 1. Nov. afholdt den en Week-end til Hæsnæs. Paa denne Tur lavede vi flere Lejrarbejder. To af Førerpatruljens Medlemmer er lige blevet færdige med Skovmandsprøven, medens to andre er begyndt paa den.

La Glace Grundlagt 1870

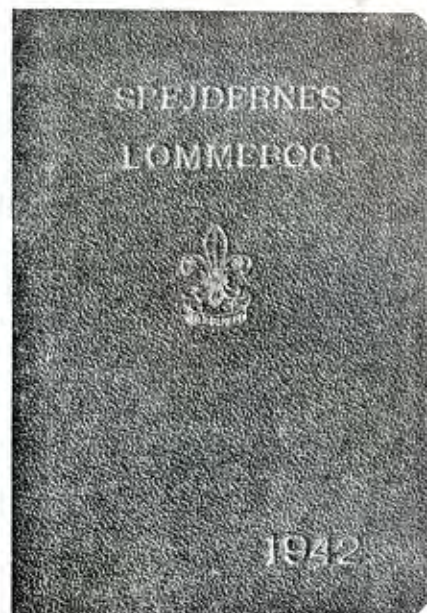
Skovbogade 3 - Telf. Centr. 4646 - 4666

Overflødighedshorn - Isanretninger

Pyntekager og alle Desserter

Egne friske fyldte Chokolader

Forsendelse overalt - Punktlig Ekspedition

Pris Kr. 1,75 — Faas paa Depotet

Specialudgave af Den lille Spejderbog

med Søspejderhaandbog paa fint Papir
i blødt Halvshirtingsbind

Kr. 3.50

En god Julegave — Faas paa Depotet

Disse Mænd vovede sig ud paa en af Verdens værste REJSER!

*De vandrede frem
gennem den lange
Polarnat*

Menneskene finder sig i usandsynlige Lidelser af mange Grunde. Her skal I høre om tre Mænd, der ved Sydpolen gennemgik alle en Vinterrejses Farer og Genvordigheder for at faa fat i tre Æg! De hed Edward Wilson, H. R. Bowers og Asply Cherry Garrard og var Medlemmer af Scotts sidste Ekspedition 1910—13.

Historien om Scotts heltemodige Rejse til Sydpolen og dens tragiske Afslutning staar som et Mindesmærke over vor Races stolteste Tradition. Netop fordi Scotts sidste Rejse er saa gribende, risikerer man let ikke at lægge Mærke til andre videnskabelige Rejser, der fandt Sted den Gang. Blandt disse hævder Wilsons Rejse sig som en Præstation af Rang.

Det var Wilson, der fik Ideen. Han vilde gerne skaffe nogle flere Oplysninger om Kejserpingvinen, i Særdeleshed om dens Æg og dens Yngle-

forhold. Der kendtes kun een Koloni af denne Pingvinart. Den laa ved Kap Crozier. Vanskeligheden laa i, at disse Fugle yngede sidst paa Vinteren, og paa dette Tidspunkt er der som bekendt mørkt paa Antarktika. Ingen havde endnu turdet begive sig paa en Mørkerejse over disse frosne Vidder. Men Wilson var saa opsat paa at faa fat i Æggene, at han var villig til at løbe Risikoen, og de to andre tog med for Sportens Skyld.

Vinterhytten, hvor dette Hold havde Standkvarter, laa ved Kap

Evans, ca. 130 km fra Kap Crozier.

Det lyder ikke af saa meget, men Ruten havde sine Vanskeligheder. Kap Crozier ligger paa Ross Øens sydvestlige Hjørne, og Isen pakker langs hele Sydkysten. Disse Isskruninger ændrer sig hele Tiden paa Grund af det enorme Tryk, der stadig driver mere Is op mod Kysten. Ved Dagslys kan man uden alt for stor Fare vælge sin Rute og undgaa de værste Stykker med de farlige Revner. Men uden Lys er det risikabelt. Og man maa huske, at paa næsten hele Turen rejste de i Mørke. Maanen hjalp lidt paa det, og henimod Rejsens Slutning begyndte den kommende Sommers svage Daggrøn at lyses.

Sidst i Juni Maaned drog de tre Mænd af Sted med to Slæder. Den samlede Vægt af deres Udrustning beløb sig til smaa 400 kg.

De opdagede hurtigt, at en Slæderejse i Mørke ikke er Legeværk. Alt maatte udføres langsommere end normalt paa Grund af den isnende Kulde, der stjal al Energi. Efter kort Tids Forløb opgav de at skelne mellem Dag og Nat: de sov og gik skiftevis uden Hensyn til Uret.

Den største Vanskelighed bestod i, at alt frøs

uhygge­ligt hurtigt. Sove­poserne var som Isk­lum­per og maatte tøs op, før det var muligt at krybe i dem. Deres Aande frøs Huerne fast paa Hovedet, saa de først kunde tages af, naar Primus­sen havde været i Gang i Teltet i nogen Tid.

Saa snart de kom uden for Teltet, stivnede Tøjet, og hvis de ikke bevægede sig, blev de hurtigt selv stivfrosne. Det lyder usandsynligt, men Cherry Garrard siger: »Vi spiste til Morgen, kæmpede os ned i vort Fodtøj, og gjorde saa rejseklar inde i Teltet i forholdsvis Varme. Da jeg en Dag var kommet udenfor, drejede jeg Hovedet for at se efter noget og opdagede, at jeg ikke kunde dreje det tilbage igen. Mit Tøj var stivnet, medens jeg stod og kiggede i maaske et kvart Minut. I fire Timer maatte jeg trække med drejet Hoved, og for Eftertiden sørgede vi alle tre for at indtage Trækstillingen, inden vi frøs inde.«

En alvorlig Fare maatte de stadig være paa Vagt overfor: Forfrysninger i Fødderne. Det var nu ikke altid lige let at vide, om Fødderne var frosset eller ej, for de blev hurtigt ganske følelsesløse. Til alt Held var Wilson Læge, og de gav ham en Beskrivelse af Føddernes Tilstand. Hvis han syntes, det lød alvorligt, slog de Lejr med det samme.

Kuldegraderne var fantastiske. Sidst i Juni viste Termometret $\div 46^{\circ}$ C. om Dagen og om Natten $\div 55^{\circ}$. Den laveste Temperatur maalte de den 5. Juli, da Termometret viste $\div 61^{\circ}$.

En anden Vanskelighed var Vabler. Det haarde Arbejde gav Vabler i Hænderne, men Vædsken i Vablerne frøs om Dagen til Is, og man kan forestille sig, hvor smertefuldt det maa have været, naar man skulde haandtere de tunge Slæder eller slaa Lejr.

Og Mørket gjorde det ikke bedre, tværtimod, det var ved at gaa dem paa Nerverne. C.-G. havde et Vers, som han blev ved at gentage for sig

selv, naar de gik. Det hjalp meget, paastod han.

De første 35 km fra Kap Evans til Øens Sydvesthjørne tilbagelagdes uden andre nævneværdige Vanskeligheder, men paa Øens Sydside skulde de over en Bugt, hvor Føret var yderst slet. Sneen laa ganske løst ligesom Flyvesand, og at slæbe Slæderne frem var et umenneskeligt Arbejde. Forklaringen er ganske mærkelig. Det blæser næsten aldrig i denne Bugt. Vind gør Sneens Overflade haard, men da der aldrig var Vind, blev Overfladen aldrig haard.

Den 30. Juni var de paa Vej ud paa Bugten og opdagede, at de ikke kunde trække begge Slæderne samtidig. De maatte saa trække den ene Slæde et Stykke og derefter gaa tilbage og hente den anden. Midt paa Dagen var der akkurat Lys nok til, at de kunde se at følge deres egne Fodspor. At se den anden Slæde var udelukket. Men da Middagslyset svandt, gik de med et tændt Stearinlys for at finde Vej. Det maa have set mærkeligt ud.

Den Dag naaede de 6 km frem, skønt de jo havde tilbagelagt 18 km. Den første Dag var der ikke en Vind til at true Stearinlyset, senere kom Maanen til Hjælp, saa det kunde undværes. Men det gik langsomt. En Dag naaede de ikke mere end 4 km frem under 8 Timers haardt Arbejde.

Kan du rigtig forestille dig, hvor ensformig en saadan Rejse kan være, naar man intet kan se? Dog var der eet Lyspunkt: De havde stadig »Sydlyset« foran sig.

Det kan maaske bedst sammenlignes med en lav Bue strakt tværs over Himlen med kulørte Baand og Tæpper, der hænger ned og bølger frem og tilbage.

Den 3. Juli fik de en glædelig Overraskelse: Temperaturen steg til $\div 33^{\circ}$, men det var begyndt at blæse, og det sneede. Denne Nysne gjorde det næsten umuligt at komme frem.

Briller

»Silva«
Kompasser

fagkyndig Betjening
Største Udvalg

Preislers
optisk Institut

Købmagergade 13 . C. 4599

Køb

Philipson's

Seler - Bælte
og Sokkeholderre

Wilson spurgte flere Gange sine Kammerater, om ikke de foretrak at vende om, da Forholdene var saa skrækkelige. Men de vilde fremad, selv om de var klar over, hvad de risikerede.

En ny Vanskelighed viste sig den 8. Juli i Form af Taage. Det sinkede ogsaa, men til Gengæld var Overfladen nu bedre, saa de kunde trække begge Slæder paa een Gang.

Den 12. Juli var de ud for Terror Point og nærmede sig Skruningerne, som de ikke kunde se. Nu kom ogsaa Faren for Revner i Isen. Resten af Udturen beskriver C.-G. som »Tagfat med Pingvinerne mellem Spalterne ved Kap Crozier«.

Og saa hørte de Spektaklet fra Isens Pres mod Kysten! »Bang! Lige under vore Fødder. Flere Brag, det knagede og buldrede. Isen bevægede sig og sprang som Glas. Revnerne aabnede sig rundt om os, flere af dem i Hundreder af Meters Længde. Efterhaanden blev vi snart vant til det, men i Begyndelsen var det temmelig nervepirrende.«

Da de gik til Køjs den 12. Juli, lagde de Mærke til, at Temperaturen var ved at stige. Det sneede, og Sigtbarheden var Nul. Alt dette kunde tyde paa, at en Storm var i Anmarch. Om Morgen var det Snestorm, og Temperaturen var steget til $\div 13^{\circ}$. I tre Dage blev de tvunget til at opholde sig i Teltet. Det var en behagelig Afveksling. De kunde holde Varmen, og de gik al Isen tørt ud af Tøjet. »Vi var dejligt fugtige, ligefrem saa vi dampede, og vi gruede kun for, naar alting igen skulde fryse sammen om os.«

Endelig den 15. Juli kunde Rejsen fortsættes, men der var flere Timers haardt Arbejde med først at grave Teltet og Slæden ud. Og to Dage senere naede de Kap Crozier.

Det var deres Hensigt at bygge en Snehytte eller Igloo paa Stranden for at faa lidt mere Plads og Hygge inde i Teltet. Derfra vilde de saa klatre ned til Pingvinkolonien for at foretage deres Observationer og faa fat i Æggene.

Iglooen Vægge byggede de af Sten og Klippestykker, som de forede med Sne. Den ene Slæde anbragte de paa tværs ovenover, og hen over det hele strakte de et særligt Stykke Sejldug, som de havde medbragt

netop til dette Formaal. Vejret kunde gaa an, selv om Vinden til Tider var meget generende. Den 20. Juli var Iglooen færdig og Teltet rejst ved Siden af og fyldt med Forraadene og de øvrige Grejer.

Pingvinkolonien laa ca. 7 km derfra. Men det var langtfra nogen let Opgave at naa uden om Næsset og derefter ned ad Gletcherkanten. Paa deres første og, som det viste sig, eneste Tur til Pingvinerne fik de fem Æg, men to af dem gik i Stykker, inden de naaede tilbage til Iglooen.

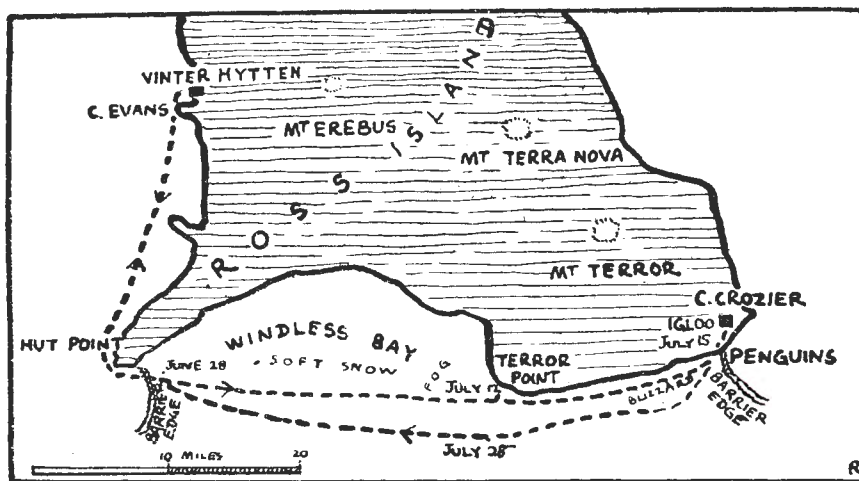
Vejret var nu ved at trække sammen og Udsigterne langtfra lyse. De blev ved at fortælle hinanden: »Det bliver snart bedre«, men Naturen svarede ved at vise dem, at det kunde blive meget værre.

Højdepunktet naaedes Natten til den 21. Juli, og C.-G. beskriver det saaledes:

»Det blæste, som om Vejrguderne havde faaet et hysterisk Anfald. Jorden blev flaaet i Stykker. Man kan slet ikke forestille sig den ubeskrivelige Vildskab og Larm. »Bill, Bill, Teltet er forsvundet!« er det næste, jeg husker. Det var Bowies, der atter og atter raabte disse Ord ind gennem Døren.«

I Øjeblikket gav de sig ikke Tid til at overveje, hvor alvorlig Situationen var, de kæmpede sig blot ud for at redde, hvad der reddes kunde. Meget lidt gik tabt, og de naaede atter ind i Iglooen, hvor de gik i Gang med at bringe Orden i Virvarret og faa et Overblik over Situationen.

Her sad de, tre Mænd i den antarktiske Vinters Mørke, lænket af Stormen, med kun begrænsede Mængder af Proviant og Brændsel, og uden Telt. Men det blev værre endnu. Vinden rev og sled uden Tegn til at ville aftage. Efterhaanden begyndte Iglooen at give efter for disse stadige Angreb. De stoppede alt muligt ind i Revnerne i

Væggen, men Sneen banede sig Vej igennem. Iglooen var ved at blive fuld af Sne.

Saa røg Taget. »Over Døren viste der sig en lille Aabning, og Sejldugen blev revet i hundrede vis af Smaastumper i Løbet af færre Sekunder, end det tager at læse dette. Selv gennem Vindens Torden mod Bjergsiden kunde vi høre Sejldugens Jamren, da den blev flaaet i Stumper og Stykker. De øverste af de Klippestykker, vi havde bygget ind i Igloovæggen, væltede ind over os, og Sneen piskede nu direkte ind paa os.«

Hvordan vidste de ikke, men det lykkedes dem at krybe ned i Soveposerne, deres sidste faste Holdepunkt udover Sejldugsgulvet under dem.

»Der var saa meget at ærge sig over, at det overhovedet ikke kunde nytte noget at ærgre sig, og vi var i den Grad trætte. Vi bare laa, vaade og nogenlunde varme, Time efter Time, medens Vinden tordnede over os. Det blæste med Vindstyrke 10 mellem Bygerne, medens Vindstyrken i selve Bygerne var ubeskrivelig.

I tre Døgn laa de ubevægelige. Saa lettede Vejret lidt, og de besluttede at prøve paa at tilberede et Maaltid. De fik Sejldugsgulvet op mellem Soveposerne og trak det hen over Hovederne. Under det fik de saa Primussen i Gang. Det tog lang Tid at smelte Sneen og faa Ma-

den varm, men »til sidst fik vi baade Te og Pemmican, som var fuld af Haar fra vore Soveposer, Pingvinfjer og andre Krydderier, men dejligt.«

De besluttede saa at lede efter Teltet, skønt de alle følte, at det var et haabløst Foretagende; men det var en Chance, der ikke burde forspildes. Bowies begyndte at gaa ned ad Skraaning, medens Wilson og C.-G. fulgte efter noget langsommere. Lidt senere blev de overrasket ved at høre Bowies raabe. De klatrede ned til ham og fandt ham ved Teltet.

Det var blevet løftet op som en Paraply, men Bambusspanterne havde lukket sig, og der laa det uden en Skramme. Man kan forestille sig deres Sindstilstand: det var i Virkeligheden Benaadningen efter en Dødsdom. De bar det op til Lejren og rejste det mere forsvarligt, end et Telt nogensinde er blevet rejst før eller senere.

Saa fik de sig et ordentligt Maaltid varm Mad og gik til Ro, for næste Morgen vilde de paabegynde Tilbageturen. Enhver Mulighed for atter at komme til at se til Pingvinerne var udelukket.

De gjorde gode Fremskridt, selv om Vinden til Tider var haard og forsinkede dem noget. Endelig kom de fri af Gletcherkanten, men ikke

altsaa. — 112 Sider karton. **Kr. 3.00.**

Det er disse to Bøger

den fornuftige Spejder ønsker sig i Julegave

Sytten Spejderhistorier

indeholder nye og gamle Spejderhistorier af Forfattere som E. Th. Bjørn, A. Chr. Westergaard, Aug. Klingsey o. fl. — Det er den Bog Førere og Patruljeførere tit har spurgt efter, og nu er den der

Baden-Powell - Eventyret om B-P er virkelig spændende Læsning, og den fortæller om Ting, enhver Spejder bør vide Besked med.

Indb. m. Skindryg Kr. 8,50 - karton. 4,25 - heftet **Kr. 3,50**

Serien **Patruljen arbejder:** I Lejr — I Naturen — Med Terrænsport — karton. **Kr. 1,75**

Bøgerne fra Spejderforlaget faas hos Boghandlere og i Spejderdepoterne

uden et Uheld, der let kunde være blevet en Ulykke.

Bowis faldt ned i en Gletcherspalte. Han hang i sin Slædesele, men de andre kunde ikke se ham. De gjorde Bjergbestigningsrebet klar, krøb hen til Revnens Kant og spurgte, hvad han ønskede. »Lav et Pælestik til min Fod,« raabte Bowis. Det gjorde de og firede Rebet ned. Og med en Fod i Pælestikket blev han saa langsomt halet op igen. Mændene var trætte og Temperaturen $\div 43^{\circ}$, saa de brød sig ikke om at komme ud for flere Spalter. At slaa Lejr under disse Forhold var ikke behageligt.

»Efterhaanden fik vi Spænderne op og spredt det grønne Sejldugsgulv paa Sneen. Derefter anbragtes Soveposerne en ad Gangen. De dækkede hele Gulvet og ragede udenfor, disse stive Liggister, som vi skyldte vort Liv. Derefter anbragte vi Overdelen med Bambusskelettet forsigtigt for at det ikke skulde synke for dybt i den bløde Sne. Og saa kunde vi lægge Oversejlet paa. Endelig kunde en af os begynde paa Dagens tredieværste Job. Det værste Job var at komme i de frosne Soveposer. Det næstværste var at ligge i dem i seks Timer. Det tredieværste var at faa Ild i Primussen og lave Mad.«

Saaledes kæmpede de sig frem Dag efter Dag. Scott skrev: »Det, de Mænd præsterede til Trods for umenneskelige Vanskeligheder i fem Uger, var helt modigt. Jeg haaber, Historien om denne Bedrift bliver staaende som et Mindesmærke over vor Generation.«

I Begyndelsen af August fik de atter Øje paa Vinterhytten, og Wilson gav sin sidste Ordre: »Spred jer, saa de kan se, at vi er her alle tre.«

Saaledes sluttede en af Verdens haardeste Rejser. Æggene blev til sin Tid bragt hjem til England, men kun af Cherry-Gerard, for Wilson og Bowis sover i Scotts Telt derude i det antarktiske Øde.

Deres Rejsekammerat skrev om dem: »Disse to gennemførte Vinterrejsen og levede. Senere

gennemførte de Polarrejsen og døde. Deres Hjerter var af Guld, ægte, rent og uforfalsket. Ord kan ikke udtrykke, hvad det betød at være Kammerat med dem. I alle de fem Uger, de haardeste og mørkeste tænker jeg, som Mænd har gennemgaaet og levet, kom ikke eet vredt eller ophidset Ord over deres Læber. Senere, da vi var sikre paa, for saa vidt som Mennesker kan være sikre paa noget, at vi skulde dø, tabte de ikke Humøret . . . Det er haardt, at saadanne Mænd skal dø, medens andre langt mindre lodige lever videre.«

**Kjøbenhavnske
Bagermestres
Nye Rugbrødsfabrik Akts.**
Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

Axel Jørgensen
Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller
Nybrogade 26. København K.
Tlf. Palæ 4058

**Allerbedst
TOM's**

**Karameller
Drops
Dragés og
Chokolade**

Assurance-Compagniet

BALTICA

Aktieselskab

Hovedkontor: **Bredgade 42**

Telefon: Central 4058

Tegner alle Arter Forsikringer — ogsaa Livsforsikringer

Stort Udvalg i

Vindjakker

Vindbluser

Vindtætte Luffer og
Benklæder

★

Skibenklæder i Klæde
og Gabardine

Skihuer

Skisokker, -vanter
og -sweaters

Ski,

Skibindinger og
-stave

Skivoks
og alt Tilbehør

★

Skøjter

Skøjtestøvler og
Kælke

★

Vort Skiværksted
udfører alle Reparationer

Lad os
give Dem et Tilbud.

★

Det Danske Spejderkorps Depot

Skindergade 27, København K, Telefon C. 10.909 og 11.203